

ewa kaja

arbeiten von 2005 bis 2011

Die ambivalente Schönheit

Die Arbeit von Ewa Kaja kann man zu denen zählen, die den Konsens der sterilen Realität angreifen. In der heutigen Gesellschaft wird das, was mit der schmerzvollen Körperlichkeit, dem Zerfall und dem Tod in Verbindung steht, isoliert und sowohl von der Öffentlichkeit als auch vom Bewusstsein fern gehalten. Die von der Künstlerin im Geist der Duchamp Tradition kreierten Installationen und Filme bestehen aus bereits vorhandenen oder selbst produzierten Gegenständen, die oft durch Fotoserien ergänzt werden. In den beunruhigenden Bilderreihen von Kleidern, Schuhen und Haaren sind besonders die erschütternden Spuren des Menschen als Organismus und Idee allgegenwärtig. Helmut Plessner sagt, dass beim homo sapiens besonders die Untrennbarkeit der Physis und Psyche und deren Wechselwirkung zur Erkennung der Menschlichkeit und zur Selbsterkenntnis führt. Sie stellen eine Dichotomie dar, aus der andere Konflikte entstehen. Ihre Präsenz in den Werken von Ewa Kaja, – in der Form von dem symbolisch oder direkt dargestellten menschlichen Körper, – wird zu einem Vorwand für das Nachdenken über die Existenz.

In ihren aktuellen Arbeiten stellt die Künstlerin diverse Gegensätze einander gegenüber. Es tauchen in ihnen synkretische Elemente auf, Ordnung und Chaos, die Natur und das vom Menschen Geschaffene, die Realität und die Fantasie sowie das Schöne und das Hässliche zeigen.

Die Installationen ‚Cars‘ und ‚Durst‘ haben vieles gemeinsam, obwohl sie von gänzlich verschiedenen Realitäten handeln.

Die erste Arbeit zeigt einen neuartigen und dualistischen Standpunkt zu der wohl populärsten Errungenschaft der Zivilisation. Einerseits bilden die aneinander gereihten Autoreifen eine

in sich geschlossene, bildhauerische Form, während andere Reifen auf surreale Weise als Lampenschirme oder Spiegelrahmen mit Finesse und Harmonie überraschen. Andererseits wird diese Installation durch ein Set von zwölf

Piękno ambiwalentne

Twórczość Ewy Kaji można zaliczyć do działań naruszających konsensus wysterylizowanej rzeczywistości. We współczesnym społeczeństwie to, co związane z bolesną cielesnością, rozkładem i umieraniem skutecznie zostaje odseparowane i wyłączone poza obręb publiczny i świadomościowy. Wykreowane przez artystkę, w duchu duchampowskiej tradycji, instalacje oraz filmy wideo złożone są z gotowych lub samodzielnie zaprojektowanych przedmiotów, często uzupełnianych cyklami zdjęć. W niepokojących obrazach ubrań, butów, włosów, szpitalnych łazienek obecna jest wstrząsającą pozostałość człowieka, jako organizmu i istoty duchowej. Według Helmuta Plessnera, charakterystyczna dla homo sapiens nieodłączność physis i psyche oraz interakcja między nimi pozwala na realizację pełni człowieczeństwa, zyskuje formę samouświadamienia. Stanowią one swego rodzaju przeciwieństwo, z którego wydają się wyrastać inne antynomie. Pojawiając się w działaniach Ewy Kaji, w postaci symbolicznie lub bezpośrednio ujętego wizerunku ludzkiego ciała, stają się pretekstem do rozważań o charakterze egzystencjalnym.

W aktualnie zrealizowanych pracach artystka zestawia ze sobą różnorodne antonimy. Pojawiają się w nich synkretyczne elementy ukazujące porządek i chaos, formy naturalne i kulturowe, rzeczywiste i wyobrażone, estetycznie piękne oraz uznawane za odstręczające.

Instalacje noszące tytuły: ‚Samochody‘ oraz ‚Pragnienie‘, mają wiele cech wspólnych, mimo że odnoszą się do różnych rzeczywistości. W pierwszej z prac pojawia się nowatorskie i dualistyczne ujęcie wizerunku najbardziej popularnej zdobyczy cywilizacyjnej. Z jednej strony ułożone szeregowo opony samochodowe, tworzą spójną,

rzeźbiarską formę, a ich bieżniki w surrealistyczny sposób wykorzystane jako klosz do lampy i rama lustra zaskakują finezyjnością i harmonią. Z drugiej strony, zestaw uzupełnia dwanaście fotografii przedstawiających wnętrze

Fotografien von ausgebrannten Autos ergänzt, welche als Symbol von Verlust und Schicksalsschlägen gesehen werden können.

Der Kontrast zwischen Kreation und Zerstörung, Ästhetik und Natur, der sich aufdrängenden Empathie und Angst, bewirkt Unruhe und zwingt den Betrachter dazu über die Semantik der Komposition nachzudenken.

„Durst“ evoziert ähnliche Gedanken, auch wenn die hier gezeigte Welt die der Natur ist. Diese zwölf Photographien zeigen Kadaver von Schafen, Ziegen, einem Schwan und einem Elch, die am trockenen Sand liegen. Während die Zähne, die glasigen Augen und das verfilzte Fell offensichtlich Zeichen für den Verwesungsprozess sind, erinnert

die natürliche Lage der Tiere eher an Schlaf. In einigen Bildern sieht man Fragmente von blauen Plastikwasserflaschen und die unter den Fotos aufgestellten, mit Wasser gefüllten Flaschen vervollständigen das Bild.

Dies kann entweder als grenzwertig ironisch oder schmerzlich emphatisch gesehen werden, doch der Hauptton der Arbeit scheint die Machtlosigkeit zu sein. Dem Schicksal ausgeliefert zu sein, bezieht sich hier sowohl auf die Tiere, als auch auf die Menschen, die die Tragödie nicht aufhalten wollten, oder konnten.

Beide Serien beinhalten Bilder, die traditionell als abstoßend betrachtet werden, und doch regt ihre absichtliche Zweideutigkeit zum Denken an.

Die Zerstörung der lebenden und leblosen Materie wird zu etwas Schönerem. Eine vielfältige Struktur und abstrakte Aspekte, die durch die Verbindung verschiedener Materialien entstehen, wellenartige, subtile Linien durch die toten Körper der Tiere und die metallenen Überreste der Autos gezeichnet, fügen sich zu spannenden Formen zusammen. In der Ästhetik wurde dieses Phänomen von dem polnischen Philosophen und Kunsthistoriker Mieczysław Wallis erkannt, der „harte“ und „sanfte“ ästhetische Werte beschrieb.

Beide Arten führen zur ästhetischen Zufriedenheit, doch auf unterschiedliche Weise. Das „Schöne“ evoziert das Gefühl der Harmonie und des Angenehmen. Das Groteske oder die expressionistische „Hässlichkeit“ hingegen bewirken

spalonego samochodu, który można traktować jako symbol życiowej katastrofy, utraty wartości. Stworzony kontrast między destrukcją i kreacją, życiem i estetyką, narzucającymi się uczuciami empatii i lęku oraz stonowanej kontemplacji, ewokuje niepokój i zmusza do zastanowienia się nad semantycznym wyrazem kompozycji.

Realizacja „Pragnienie“, zbudowana z dwóch części, wzbudza podobne odczucia, choć przedstawiony w niej świat dotyczy natury. Tym razem dwanaście fotografii ukazuje leżące na suchym, piaszczystym podłożu ciała owiec, kóz, łabędzi i jelenia. Widoczne zęby, zamglone oczy, przypuszone runo wskazują na początki

rozkładu, ale naturalny układ kształtów wywołuje skojarzenia ze snem. Na kilku zdjęciach pojawiają się fragmenty niebieskich, plastikowych butelek po wodzie mineralnej, a ułożony pod fotografiami stos butelek napełnionych wodą, stanowi dopełnienie tytułowego „Pragnienia“. Może mieć on wyraz przekornie ironiczny lub boleśnie empatyczny, ale konstytutywnym zagadnieniem pracy wydaje się być inercja. Bierność poddanie się losowi odnosi się w tym wypadku zarówno do zwierząt, jak i ludzi, którzy nie potrafili lub nie chcieli zapobiec tragicznym wydarzeniom.

W zdjęciach z obydwu instalacji zostały zawarte obrazy tradycyjnie uznawane za odpychające, a jednak zastanawiająca staje się ich intencjonalna dwuwartościowość. Destrakcja materii nieożywionej i ożywionej zaczyna jawić się jako swoiście piękna. Różnorodność struktur, abstrakcyjne walory wynikające z połączenia różnych tworzyw i faktur, faliste, subtelne linie utworzone przez martwe ciała zwierząt i szczątki metalowych części samochodu, składają się na formalnie interesujące układy. W estetyce zjawisko to zostało dostrzeżone przez polskiego filozofa i historyka sztuki Mieczysława Wallisa, który wyróżnił wartości estetyczne „łagodne“ i „ostre“. Obydwie doprowadzają do estetycznego zadowolenia, ale w różny sposób.

Piękno czy śliczność dają odczucia harmonijne i przyjemne. Natomiast groteskowość czy ekspresyjna brzydota początkowo wywołują przykre doznania,

zunächst unangenehme Empfindungen wie Angst oder Schrecken. Wenn jedoch der erste Schreck vorbeigeht, beginnen wir eine tiefe Zufriedenheit zu empfinden, viel stärker als im Fall von Objekten die ‚sanfte‘ Eindrücke hinterlassen. Ähnlich verhält es sich mit den hier besprochenen Installationen. In beiden Fällen lässt die Künstlerin zwei Arten von Schönheit kollidieren. Zunächst stören die Fotos mit Darstellung von Tod und Zerstörung den Betrachter, doch bereits nach einem kurzen Augenblick fühlen wir uns von der Mehrdeutigkeit und der formellen Vielfalt angezogen. Vor unseren Augen vollzieht sich eine magische Verwandlung der Materie und die anfängliche Furcht wird gezähmt. Was erschreckend war, weicht der Kontemplation der versteckten Schönheit und dem Nachdenken über das fragile Sein und die Verbindung allen Lebens.

Das Leben, die Poesie und die Schönheit feiert die Künstlerin in ihrer Serie von Photographien eines kleinen Mädchens, welches im Gras liegt. Die Botticelli- inspirierte Frisur und die einheitliche Form des Körpers bilden einen Gegensatz zu den vielen verschiedenen Elementen des Untergrundes. Etwas Märchenhaftes

bekommt diese Serie durch die Anwesenheit einer riesigen Hausschnecke, die den Rücken des Mädchens entlang wandert. Inspiriert wurde diese Arbeit von ‚Alice im Wunderland‘ und es ist kein Zufall, dass für die Fotos die Tochter der Künstlerin posierte. Diese Entscheidung ist besonders deshalb von großer Bedeutung, weil sie einer Verlängerung der Kindheit der Autorin gleichkommt. Sie wird zu einer Art Identifizierung, welche durch die unklare Position der Arbeit zwischen Traum und Wirklichkeit unterstützt wird. Gleichzeitig taucht hier die Frage der Manipulation und des Machtverhältnisses Eltern- Kind auf.

Ähnlich verhielt es sich bereits bei früheren Arbeiten von Ewa Kaja (z.B. ‚die Badende‘) aus denen die von der Künstlerin oft thematisierte Angst um nahestehende Personen klar erkennbar ist. Das Bewusstsein, dass der Zufall, der das Leben steuert, in einer Sekunde alles nehmen kann, was wertvoll ist,

tożsame z przerażeniem lub lękiem. Gdy pierwsze wrażenie mija, zaczynamy odczuwać głębokie zadowolenie, dużo silniejsze, niż w przypadku przedmiotów wywołujących uczucia ‚łagodne‘. Podobnie jest w przypadku omawianych instalacji.

W obydwu realizacjach autorka zderzyła ze sobą dwa rodzaje piękna. Początkowo fotografie przedstawiające degradację drażnią epatując śmiercią i zniszczeniem, ale już po chwili jesteśmy przyciągani przez ich wieloznaczność i formalne zróżnicowanie. Magiczna zamiana materii i znaczeń dokonuje się na naszych oczach, a groza zostaje oswojona. To co było straszne ustępuje kontemplacji ukrytego piękna oraz refleksji nad kruchością istnienia i wspólnocie wszystkich bytów.

Afirmację życia, poetyczności i urody odnajdujemy w serii zdjęć dziewczynki leżącej na trawie. Botticelowska linia włosów i jednolita bryła ciała stanowią antynomię, złożonej z wielu drobnych, zróżnicowanych kształtów roślinnych, struktury podłoża.

Baśniowego charakteru nadaje całości ogromny ślimak wędrujący po plecach dziecka. Inspiracją do powstania prac była ‚Alicja w krainie czarów‘ i nie przypadkowe jest to, że artystce do zdjęć pozowała jej córka. Ten wybór ma szczególne znaczenie, generując niejako przedłużenie dzieciństwa autorki. Staje się rodzajem utożsamienia, czemu sprzyja atmosfera zawieszenie między jawą i snem. Jednocześnie pojawia się tu zagadnienie manipulacji i władzy w postaci zależności dziecko – rodzic.

Podobnie było we wcześniejszych realizacjach Ewy Kaji (np. w ‚Badende‘), z których emanuje wielokrotnie ujawniany w twórczości artystki lęk o najbliższych. Świadomość, iż przypadek rządzący ludzkim życiem w jednej sekundzie może odebrać to co najcenniejsze, bywa obezwładniająca. Czasami jednak zaduma nad istnieniem skłania do koncentracji na teraźniejszości, czerpania satysfakcji z obecności drugiego człowieka i dostrzegania uroku w każdym przejawie bytu.

W aktualnej twórczości artystki zostały ukryte dylematy dotyczące ludzkiej

kann lähmend sein. Manchmal jedoch bewirkt dies, dass man sich auf die Gegenwart konzentriert und Glück aus der Anwesenheit eines anderen Menschen und dem Erkennen der vielen Aspekte des Seins schöpfen kann. In ihren aktuellen Arbeiten fragt die Künstlerin nach dem menschlichen Sein, der Abhängigkeit zwischen Natur und Zivilisation, dem Menschen und anderen Lebensformen, der Suche nach der Grenze zwischen Realität und Fantasie sowie nach Problemen des Lebens und Sterbens.

Ebenso kann man in den Arbeiten eine starke Präsenz von Relativität feststellen, sei es in der Suche nach der Schönheit im Hässlichen oder in den Momenten der Freude, die Furcht und Schrecken vorsagen. Die Erfahrung lehrt uns, wie dünn diese Grenzen sein können.

Die ambivalenten Empfindungen auf die Ewa Kaja Akzente setzt, erlauben es, eindeutige und nicht diskutierbare Antworten auf diese Fragen zu vermeiden und führen dazu, dass die Erforschung der mehrdeutigen Realität vertieft wird.

Ewa Wojtyniak-Dębińska, Akademie der Bildenden Künste, Łódź

kondycji, zależności między cywilizacją i naturą, człowiekiem i innymi formami życia, poszukiwanie granicy między fantazją i realnością, refleksje nad problemami życia i śmierci. Można też dostrzec w niej relatywizm polegający na poszukiwaniu piękna w rozkładzie, a w przejawach szczęścia zapowiedzi grozy. Doświadczenie uczy jednak, jak cienka bywa granica między tymi stanami. Ambiwalentne uczucia akcentowane w realizacjach Ewa Kaji pozwalają uniknąć jednoznacznych, bezdyskusyjnych odpowiedzi i sprawiają, że pogłębiona zostaje eksploracja wieloznacznej rzeczywistości.

Ewa Wojtyniak-Dębińska, Akademia Sztuk Pięknych, Łódź

ausstellungansichten: *a room of my own*, hofmobiliendepot, wien, 2005

,ein bh über dem bettfuß, stöckelschuhe mitten im zimmer, handtasche, schminkutensilien, zeitschriften - eine momentaufnahme aus der wohnung einer frau, ganz privat in ihrer unaufgeräumtheit. das ganz private zimmer befindet sich allerdings nicht in einer wohnung, sondern im hofmobiliendepot und ist das re-arrangement eines biedermeierschlafzimmers, das ewa kaja mit ihrer installation im rahmen der ausstellung *a room for my own* in die gegenwart herüberholt und mit der sie dem kühlen museumssetting eine erinnerung an privatheit gibt.'

werner rodlauer artmagazine.cc

widok wystawy: *a room of my own*, hofmobiliendepot, wiedeń, 2005

,biustonosz rzucony na łóżko, szpilki na środku pokoju, torebka, kosmetyki, gazety – bałagan kobiecej sypialni, która nie jest częścią prywatnego mieszkania, lecz instalacją w ramach wystawy: *a room form my own* dzięki tej interwencji: zimny, muzealny, bidermajerowski pokój sprowadzony został do teraźniejszości'

werner rodlauer artmagazine.cc

ausstellungsansicht: künstlerhaus palais thurn und taxis, bregenz, 2006

rechts: ausstellungsansichten, *körper-kleidung*, blaugelbe zwettl, 2005

po prawej: widok wystawy, *körper-kleidung*, galeria blaugelbe, zwettl, 2005

haar, 2005, (12-teilig), fotografie unter acrylglas, 49 cm x 72 cm

włosy, 2005, seria 12 fotografii oprawionych w akryl, 49 cm x 72 cm

blutbilder, 2007, 7 objekte, durchmesser 45 cm, pvc-schlauch, flüssigkeit

blutbilder, 2007, 7 objektów, przekrój 45 cm, wąż z pvc, płyn

badende, 2007, (5-teilig), fotografie unter acrylglas, jeweils 30 cm x 40 cm

kąpiąca, 2007, seria 5 fotografii oprawionych w akryl, 30 cm x 40 cm

ausstellungsansichten: *die vierte dimension*, galeria wschodnia, lodz, polen, 2009

widok wystawy: *czwarty wymiar*, galeria wschodnia, łódź, polska, 2009

spiegelobjekt: spiegel und autoreifen

lustro oprawione w bieżniki opon samochodowych

ausstellungsansicht: ‚grenzenlos, 20 jahre später...‘, österreichisches kulturforum, warschau, polen, 2009

widok wystawy: ‚bez granic. 20 lat później...‘, austriackie forum kultury, warszawa, polska, 2009

cars, 2007, 12 fotografien unter acrylglas, jeweils 50 cm x 70 cm

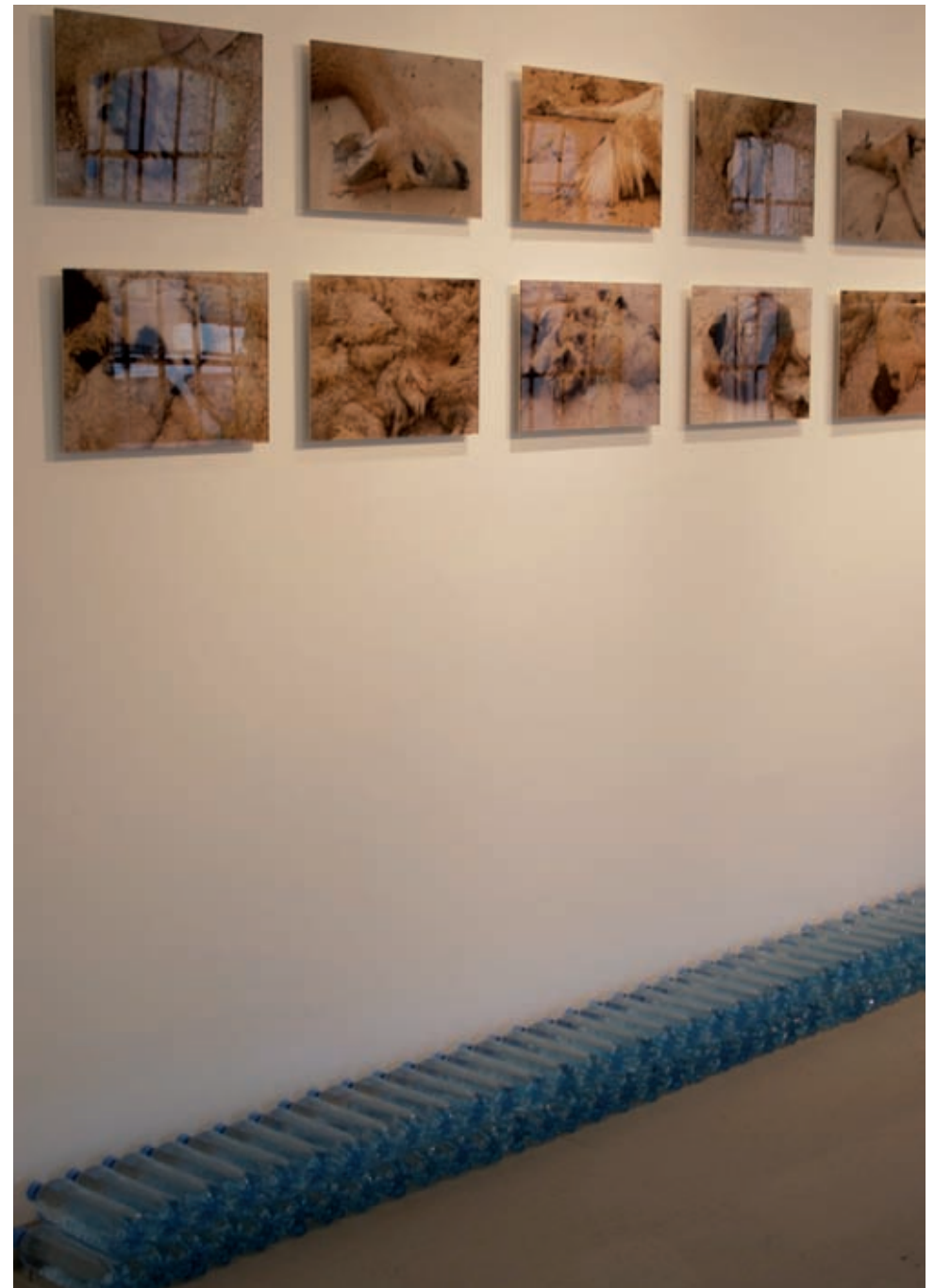
cars, 2007, seria 12 fotografii oprawionych w akryl, 50 cm x 70 cm

ausstellungsansichten: *auf den leib gerückt*, museumszentrum mistelbach, 2009

widok wystawy: *auf den leib gerückt*, muzeum mistelbach, 2009

installation: 12 fotografien und 100 plastikflaschen mit mineralwasser

durst, 2009, 12 fotografien unter acrylglas, je 30 cm x 45 cm

pragnienie, 2009, seria 12 zdjęć oprawionych w akryl, 30 cm x 45 cm

09. 02. 2010

Katalogbeitrag für Ewa Kaja

Ewa Kajas Werk ist inhaltlich und formal komplex. Sie bedient sich so unterschiedlicher Medien wie Zeichnung, Foto, Video und Objekt, wobei sie Einzelwerke und Werkgruppen in wechselnden Konstellationen zu eindrucksvollen, installativen Ensembles zusammenführt. Auf diese Weise verdichtet sie ihre starken Bilder des weiblich-Körperhaften, des Verfalls, des Todes und der Trauer zu melancholischen Metaphern der menschlichen Existenz ganz allgemein. In ihrer Arbeit durchdringen und steigern sich zwei- und dreidimensionale, klassische und neue Medien, sowie dokumentarische und inszenatorische Strategien.

Edelbert Köb-

Edelbert Köb
Dyrektor

09. 02. 2010

Komentarz katalogu Ewy Kaji

Twórczość Ewy Kaji, rzeźbiarki; autorki instalacji; fotografii i sztuki wideo, charakteryzuje wielopłaszczyznowość formy i treści. Artystka, oscylując między inscenizacją i dokumentacją rzeczywistości, na granicy drugiego i trzeciego wymiaru, łączy klasyczne i współczesne media w pełne wyrazu asamblaże. Sztuka Ewy Kaji bazuje na egzystencjalnych rozważaniach artystki nad problematyką cielesności i przemijania.

Edelbert Köb-

Edelbert Köb
Dyrektor

ausstellungsansichten: *exitus. tod alltäglich*, künstlerhaus, wien, 2007/2008

ausstellungsansicht: *gespräche IX*, schloss hetzendorf, wien, 2008

schlafende, 2008, zwei fotografien auf leinwand, je 100 cm x 140 cm

śpiąca, 2008, dwie fotografie na płótnie, 100 cm x 140 cm

ausstellungsansichten: *overdressed*, villa claudia, feldkirch, 2010

schnecke, 2010, 6 objekte, 20 bis 30 cm lang, silikon+muscheln

schnecke, 2010, 4 fotografien unter acrylglas, je 60 cm x 90 cm, auflage: 2+1 a.e. *ślimak*, 2010, seria 4 zdjęć oprawionych w akryl, 60 cm x 90 cm, nakład: 2+1 e.a.

schnecke, 2010, 4 fotografien unter acrylglas, je 60 cm x 90 cm, auflage: 2+1 a.e.

ślimak, 2010, seria 4 zdjęć oprawionych w akryl, 60 cm x 90 cm, nakład: 2+1 e.a.

konie, 2011, rauminstallation: 7 fotografien, fliegenlarven, wärmelampen, fliegenfänger ‚twister‘ (6 stück)

konie, 2011, instalacja: seria 7 zdjęć, larwy much, lampy, lepy na muchy (6 sztuk)

assimilation, 2010, 6 fotografien, je 30 cm x 40 cm

asymilacja, 2010, seria 6 zdjęć, 30 cm x 40 cm

weinende, 2011, fotografie unter acrylglas, 60 cm x 60 cm, auflage: 2+1 a.e.

placzaca, 2011, zdjęcie oprawione w akryl, 60 cm x 60 cm, nakład: 2+1 e.a.

zebra, 2011, fotografie unter acrylglas, 60 cm x 60 cm, auflage: 2+1 a.e.

zebra, 2011, zdjęcie oprawione w akryl, 60 cm x 60 cm, nakład: 2+1 e.a.

mag. **ewa kaja**

geboren 1967 in lodz, lebt und arbeitet in wien

1988-93 studium an der akademie der bildenden künste lodz, polen

diplom für graphik (auszeichnung)

1993 stipendium kulturkontakt (katalog)

1994-97 studium an der akademie der bildenden künste wien, österreich

diplom für bildhauerei bei prof. m. pistoletto mit auszeichnung (katalog)

seit 2000 mitglied der berufsvereinigung der b. künstler vorarlbergs

2004 sussmann preis

einzelausstellungen (auswahl):

1994 ewa kaja-preis, galerie theuretzbacher, wien, österreich

1998 lichtobjekte, das kleid als skulptur mit gerry ammann, strassburg

1999 performance kleid-objekt, 900 jahre zukunft, bregenz

2000 mary go round, art protects you, wien, österreich

2001 kunststück des monats (februar) orf-treffpunkt kultur

künstlich, mit gerry ammann, palais lichtenstein, feldkirch, österreich

ausstellung in der johanneskirche, feldkirch, österreich (katalog)

2004 atemlos, ega-lounge, wien, österreich

bez oddechu, galerie manhattan, 11th inter. triennial of tapestry, lodz, polen

2005 körper-kleidung, blaugelbe zwettl, österreich

2008 Gespräche IX, schloss hetzendorf, wien, österreich

2009 die vierte dimension, galeria wschodnia, lodz, polen

ausstellungsbeteiligungen (auswahl):

1993 construction in progress IV, lodz, polen

1995 progetto arte, marstall, münchen, deutschland

symposium: 50 jahre kz befreiung, mauthausen (realisierte skulptur)

1997 progetto arte, semperdepot, wien, österreich

jewels of fantasie, swarovski kristallwelten, wattens, österreich

second international video summit, novy sad, jugoslawien (katalog)

internationales symposium balkan orient, belgrad, jugoslawien

1999 ausstellung semper depot, wien, österreich

2000 ausstellung und performance in citadellarte, biella, italien

kunst in der stadt 4, 19 räume, bregenz, österreich (katalog)

blind date, semperdepot, wien, österreich

new austrian spotlight, palais porcia, wien, österreich

2001 zeitwenden zeit_wenden, kunst- stücke orf

europa erweitern, soho in ottakring, wien, österreich (katalog)

2002 künstlerhaus palais thurn und taxis, bregenz, österreich

global fusion 2002, palais porcia, wien, österreich (katalog)

2003 collabor.at ::issue_03-über:leben, wien, österreich

landesmuseum, bregenz, österreich

kunstlandschaft austria..., frauen museum wiesbaden, deutschland (katalog)

2004 künstlerinnen agieren nach dem tod von seibane, wuk, wien, österreich

portes ouvertes, belleville, paris, frankreich

kunst belebt, palais thurn und taxis, bregenz, österreich

ladnie? o ladnym..., mlyn nr.2, krakow, polen

2005 a room of my own, hofmobiliendepot, wien, österreich

weibliche positionen zur skulptur, area 53, wien, österreich

2006 künstlerhaus palais thurn und taxis, bregenz, österreich (katalog)

jej portret nie-wierny, galerie manhattan, lodz, polen (katalog)

2007 kobieta o kobiecie, bwa galeria bielska, bielsko-biala, polen

exitus. tod alltäglich, künstlerhaus, wien, österreich (katalog)

2008 geladene wettbewerb, pathologie feldkirch, österreich

2009 desperate artwives in flat 1, wien, österreich

desperate artwives / auf den leib gerückt, museumszentrum mistelbach, österreich

grenzenlos., österreichisches kulturforum warschau, polen (katalog)

2010 desperate artwives / barcode, saloon su de coucou, berlin, deutschland

overdressed, villa claudia, feldkirch, österreich

monat der fotografie, salonXV, wien, österreich (katalog)

2011 big projekt behind curtains, sala terrena, wien, österreich

desperate artwives / grüße an cindy s., forumschlosswolkersdorf, österreich

eindazwischenkommen – fotografie & performance, fluss, wolkersdorf, österreich